

Светлана М. Слијепчевић¹
Институт за српски језик САНУ, Београд

О КВАЛИФИКАТОРУ ПОЛ.(ИТИЧКИ)

У овом раду бавимо се употребом квалификатора *пол.(итички)*. Циљ је утврдити, на основу лексема ексцерпираних из *Речника српскога језика* Матице српске, критеријуме за обележавање лексике поменутих квалификатором, као и то да ли овај квалификатор на адекватан начин покрива домен употребе лексема на које се односи. Хипотеза нам је да је недоследност бележења овог квалификатора последица тога што не постоји аутентична лексика политичког говора и да у оквиру лексема обележених овим квалификатором постоји више група лексема из различитих термилошких система блиских политици, као и много лексема општег лексичког фонда које функционишу као лексеме с доменом употребе у поменутој области.

Кључне речи: квалификатор, лексема, политички говор, термин.

1.0. Будући да се у сложеној структури лексичког значења, поред денотативних и конотативних компонената, реализују и компоненте које се тичу домена употребе лексема у говору и писању (Ристић 2006: 93), јавља се потреба да се у речницима, на одговарајући начин, истакне и та специјализована употреба лексема. Успостављање принципа у обележавању стилске употребе лексема један је од тежих задатака лексикографије, те су разумљиве неуједначености у погледу употребе стилских квалификатора на које се врло често скреће пажња у радовима из области лексикологије, лексикографије и терминологије (Бабић 1981; Дешић 1990; Вуковић 2002; Ристић 2006 и др.).

1.1. Значајну тему у вези са стилским квалификаторима представља питање употребе лексема које се тичу одређене научне области, струке, човекове делатности и сл. Такве специјализоване лексеме називамо терминима. Термини имају доста дистинктивних црта у односу на лексеме општег лексичког фонда: транспарентност, устаљеност, интернационалност, краткоћу, системност, недвосмисленост, прецизност, несинонимичност (Шипка 1998: 128), ограничену способност полисемије (Гортан-Премк 2004: 118), ограничену способност деривације и већу могућност успостављања антонимичних односа (Гортан-Премк 2004: 116–126). Када

¹ s.slijepcevic@gmail.com

је реч о односу термина и осталих лексема, појављује се више важних питања: разлика између термина и лексеме општег лексичког фонда, прилагодљивост термина законитостима које владају у општем лексикону, поседовање посебних законитости у оквирима термилошких система, полисемичност, антонимичност и хипонимичност термина и слично (Драгићевић 2007: 20).

2.0. Предмет овог рада биће лексеме које су у *Речнику српскога језика* Матице српске из 2007. године обележене квалификатором *пол.(ишички)*. У техничким скраћеницама за *Речнику српског језика* Матице српске даје се разрешење скраћенице *пол.* = *полишички*, *полишिका*, али нема подробнијег објашњења које се лексичко-семантичке групе и које функционално-стилске вредности покривају овим квалификатором. Квалификатор *пол.(ишички)*, као и квалификатори типа *админ.*, *правн.* и сл., упућује на то да су њиме маркиране јединице употребљене у контексту административног стила (Ристић 2006: 96), те је онда очекивано да овај квалификатор покрива домен употребе у области политике. Дакле, квалификатор *пол.(ишички)* би требало да се јавља код оних лексема које се употребљавају у политичком говору.

Проблематичним, на самом почетку, чини се и одређење природе и термина политичког говор.² Политички говор би, наиме, поред функције саопштавања, карактеристичне за административни функционални стил (исп. Тошовић 2002: 355–381), имао и убеђивачку функцију и / или манипулативну (исп. Силашки 2009). Такође, проблем тачног одређења политичког говора у општепознатом систему функционалних стилова и за њих карактеристичних жанрова огледа се и у томе што се политички говор често реализује у усменом виду, те се тиме приближава разговорном језику, али обухвата и договоре, споразуме, уговоре, карактеристичне за пословни подстил у оквиру административног стила (исп. Тошовић 2002: 364). На крају, у политички дискурс поједини аутори (исп. Силашки 2009: 13) уводе и говор политичарских аналитичара, новинара–коментатора и сл., па се тиме категорија политичког дискурса приближава и публицистичком стилу. То има у виду и Тошовић када у оквиру публицистичког стила говори о томе како се у њега често инкорпорирају сегменти или читави текстови из административног стила (Тошовић 2002: 307).

Према изложеном, политички говор, према нашем мишљењу, својом формом и функцијама највећим делом припада административном функционалном стилу у систему устаљених функционалних стилова.

2.1. Ми смо за потребе овог рада ексцерпирали све лексеме с квалификатором *пол.(ишички)* из *Речника српскога језика* Матице српске. Таквих лексема у овом речнику има 134. Пошто се током ексцерпирања грађе испоставило да је квалификатор *пол.(ишички)* недоследно употребљаван, те да постоје лексеме које су синонимичне или антонимичне с лексемама

2 Тошовић не употребљава нигде сам термин *полишички*, али на домен политике односи се дипломатски подстил који се развија у оквиру административног стила (Тошовић 2002: 356).

код којих је овај квалификатор експлицитан, ми смо ексцерпирали још 121 лексема које ту ознаку нису имале, али је она, према још неким на-надно утврђеним критеријумима (о којима ће детаљније бити речи у т. 3.4), била очекивана.

2.2. Циљ рада био је утврдити да ли се лексика карактеристична за политику као једну од веома важних човекових друштвених делатности и области живота и рада доследно маркира у речнику, који су критеријуми узети у обзир за обележавање ове лексике, које су лексичко-семантичке групе обухваћене овом ознаком, као и то да ли овај квалификатор на адекватан начин покрива домен примене лексема уз које стоји. За потребе овог рада нећемо узимати у обзир временску и територијалну раслојеност лексике с квалификатором љол.(иџички).

3.0. Приметили смо да се квалификатор љол.(иџички) може односити на моносемичне и на полисемичне лексеме, као и да код полисемичних лексема, он може квалификовати 1. примарно значење лексеме, 2. једно од секундарних значења лексеме и 3. и примарно и секундарно, изведено значење лексеме. Степен развијености полисемантичке структуре лексема означених квалификатором љол.(иџички) био је први критеријум у разврставању наше грађе.

3.1. У нашем корпусу највише има једнозначних лексема с квалификатором љол.(иџички), и оне представљају тзв. чисте термине. То су следеће лексеме: *аџиџирој*, *анархолиберализам*, *анархосиндикализам*, *анџреман*, *анџиблоковски*, *анџикомунизам*, *анџилиберализам*, *анџифашизам*, *аџарџхејд*, *ауџориџаран*, *ауџориџаризам*, *билаџерала*, *билаџералан*, *бољшевизам*, *ванблоковски*, *ванџарџијски*, *великосрбин*, *великосрџски*, *великохрваџ*, *великохрваџски*, *џрујаш*, *двосџраначки*, *девијационализам*, *демаџоџ*, *демаџоџија*, *демариш*, *демохриџћанин*, *десничар*, *еврокомунизам*, *инџервенционизам*, *иреденџизам*, *комуниџта*, *конџиџиуционализам*, *кооџиџираџи*, *леџализам*, *лењинизам*, *лењиниџиџички*, *лењиниџта*, *мењшевиџам*, *мењшевик*, *милиџаризам*, *наџизам*, *наџионалсоџијализам*, *наџифашиџизам*, *неанџажован*, *окџироџаџи*, *оџозиџионар*, *џанараџизам*, *џанџермаџизам*, *џаневроџеизам*, *џарламенџ*, *џарламенџаризам*, *џарџиџуларизам*, *џаџерналиџизам*, *џенџаџонала*, *џлебисџиџи*, *џлурализаџија*, *соџијалдемокраџија*, *џроџкиџам*, *хексаџонала*, *хиџлеризам*, *хунџра*, *џаризам*, *џезаризам*, *џенџаризам*, *џенџаризаџија*, *џенџрализам*, *џенџриџта*, *џенџрумаџи*, *џенџрумаџиџво*, *џионизам*, *џарџизам*, *џврџоруџаџи* итд.

Овој групи моносемичних лексема можемо додати још 7 лексема које, поред квалификатора љол.(иџички), имају још неки стилски квалификатор: *билаџерализам (екон.)*, *денаџионалиџоваџи (екон.)*, *еџаџизам (екон.)*, *мулџилаџералан (екон.)*, *одбор (адм.)*, *џредуџовор (џрџ.)*, *унилаџералан (екон.)*. Наиме, ове лексеме поред квалификатора љол.(иџички) имају још и квалификаторе *џрџ.(овачки)*, *адм.(иниџтраџивно)* и/или *екон.(омски)*, те можемо приметити да су у питању лексеме код којих је маркирана употреба у више терминолошких система (поједини аутори

ову појаву сматрају полисемијом термина, док се други с тим начином означавања не слажу, о томе в. Гортан-Премк 2004: 120).

3.2.0. Другу групу чине полисемантичне лексеме код којих је забележен квалификатор *пол.(ишички)*. У зависности од тога на које значење се квалификатор *пол.(ишички)* односи, њих можемо поделити на три уже групе:

а) лексеме чије је примарно значење обележено квалификатором *пол.(ишички)*, за разлику од осталих значења на која се тај квалификатор не односи;

б) лексеме код којих се квалификатор *пол.(ишички)* односи на нека од секундарних значења;

в) лексеме код које се квалификатор *пол.(ишички)* односи на целокупну полисемантичку структуру те лексеме.

3.2.1. У групу лексема које нису чисти термини, већ реализују и општа нетерминолошка значења, с тим да је прво значење терминолошко, спадају следеће лексеме: *анархизам, антиинтелектуализам, декларација, демократија, канцелар, коегзистенција, конституанција, меморандум, опозиција, партија и радикал*.

3.2.2. У групу лексема код којих је примарно значење нетерминолошко, па је терминологијом тог значења дошло до секундарних значења која су обележена квалификатором *полишички* спадају следеће лексеме: *аграрца, адреса, бео, биће, блок, босански, волонтиризам, групација, дванаесторица, демократија, десни, десница, дом, дуализам, инвенција, леви, либералан, либерализам, ликвидатор, плурализам, равношежа, удар, фаланга, форум, фронт, центар, централан, црвен*.

3.2.3. Већ је у ранијим истраживањима констатовано да је полисемија код термина веома ретка, те отуда не чуди то што имамо само један забележен термин у оквиру ког се развијају два значења с истим доменом употребе: *федерализам*.

3.3.0. С обзиром на то да смо класификовали нашу грађу према томе које значење је обележено квалификатором *пол.(ишички)*, вреди изнети неколико запажања пре него што пређемо на анализу лексема које нису маркиране поменутиим квалификатором.

3.3.1. Из дефиниције није увек довољно јасно да су у питању лексеме из сфере политике: тако је, на пример, *билатералан* дефинисан као *двосран, обосран; обавезан за обе стране* (обе стране се могу подразумевати и у економији и банкарству, на пример, обе уговорне стране и сл.); *демагогија* је *начин деловања карактеристичан за демагоге, служење реториком и обмањивање маса лажним изјавама и обећањима ради остваривања сопствених циљева* (чији репрезенти не морају нужно бити политичари, могу бити и новинари, економисте, уметници и сл.); *панарабизам* је *шежња за уједињењем, сарадњом свих Арапа*, док се *пангерманизам* дефинише као *покрет за уједињење свих германских народа с Немачком на челу* (дакле, *шежња* не покрива значење *деловање у правцу остварења неких циљева*, за разлику од *покрета* који уноси компоненту организо-

ваностџи у смислу усмерене активностџи у љогледу остварења циљева, те тако тежња може бити и појединачна, политички немотивисана, док ће љокреџи више одговарати домену политике).

3.3.2. У нашој грађи има више лексема које можемо сматрати чистим терминима него оних које припадају и терминолошком систему и општем лексичком фонду. Међутим, не можемо говорити о јасном односу између ове две групе лексема, јер је експлицирање ознаке љол.(иџички) изузетно неуједначено, те број немаркираних одредница скоро премашује број маркираних.

3.3.3. Домен употребе лексема с квалификатором љол.(иџички) преклапа се веома често са другим доменима, као што су економија (*денационализоваџи, еџаџизам, муџиџаџералан, развој, униџаџералан* итд.), права (*земља, криџоаџоџуџизам, мањина* итд.), трговина (*џредуђовор, меморандум*), администрација (*одбор, канцелар* и сл.) итд. Ми смо навели лексеме код којих су оваква преклапања у речнику обележена. Међутим, то није увек случај, тако се могу издвојити лексеме код којих укрштања домена нису маркирана одговарајућим квалификаторима: *држава (љол. и џравн.), џарламентџи (љол. и џравн.), бџаџералан* (према *униџаџералан* и *муџиџаџералан*, требало би да буде означено с *екон. и љол.*), *дванаестџорица* у значењу *асоџијаџија дванаестџи џрвих удружених земаља Евроџске уније (екон. и љол.)* итд.

Приметно је такође да постоји неусаглашеност и у начину маркирања више домена употребе, те се тако јављају следећи начини класификаџије: *екон-љол. (денационализоваџи), љол. и екон. (бџаџерализам), екон. и љол. (муџиџаџералан)* и сл.

3.3.4. Лексеме обележене квалификатором љол.(иџички) можемо даље поделити у више лексичко-семантичких група, од којих су поједине веома продуктивне. Тако се, на пример, по бројности издваја лексичко-семантичка група са заједничком архисемом *врџџа љоџиџичкођ љокреџџа* или *деловања: анархолиберализам, анархосиндикализам, антиџкомунизам, антилиберализам, антиџфаџизам, бољшевизам, џионизам, чарџизам, националсоџијаџизам* итд.; затим, лексичко-семантичка група с архисемом *џрџиџалиџа одређенођ љокреџџа или сџранке: чврџџорукаџи, џенџџрумаџи, демохриџћанин, десничар, комуниџџи(а), демократиџа* итд.; лексичко-семантичка група с архисемом *врџџа сџџџема владавине или државнођ уређења: конџиџиџуционализам, демократиџија, џлурализам, дуализам, федерализам* итд.; лексичко-семантичка група с архисемом *званична/озваничена џисмена или усмена изјава: меморандум, декларација, џредуђовор, ађреман, инвестиџџура* итд.; лексичко-семантичка група са заједничком архисемом *који (не) џриџада џарџиџи или (не) заџџуџа миџљење одређене џарџије: неанђажован, несврџџан, ванблоковски, ванџарџиџски, бео, џрвен, десни, леви, либералан* итд. Овим нисмо исцрпџи све лексичко-семантичке групе, већ је класификаџија направљена само како бисмо указали на постојање различитих лексичко-семантичких група које су обележене

квалификатором *пол.(ишички)*. Ово је важно и због тога што нам ове групе могу послужити као критеријуми за препознавање ове лексике.

3.3.5. Имајући у виду све што смо до сада навели, можемо рећи да постоје два услова која морају бити задовољена како би нека лексема била обележена квалификатором *пол.(ишички)*:

- 1) употреба у политичком дискурсу, у дневно-политичким активностима и сл., што се потврђује речничком грађом;
- 2) припадност поменути лексичко-семантичким групама.

Проблем у вези с овим критеријумима јесте то што се такве лексеме поклапају с већ поменути, различитим доменима употребе (економија, трговина, права, администрација), па у њиховом маркирању велику улогу играју и искуство и интуиција лексикографа.

3.3.6. Ако детаљније размотримо побројане лексеме обележене квалификатором *пол.(ишички)* и њихова значења, можемо увидети да се многе од њих могу сматрати терминима политикологије, а не само лексемама које се користе у области политике. Можемо констатовати да је потребно на неки начин одвојити ова два домене употребе, јер се они налазе на различитим функционално-стилским нивоима: употреба лексема у политикологији спадала би у домен научног стила, док је употреба лексема карактеристична за политички дискурс, за политику као човекову делатност више домен мешавине административног и разговорног стила. Из оквира дневно-политичке активности излазе лексеме попут *царизам, цезаризам, ционизам, чарџизам, хунџра, инџервенционизам, иреденџизам, мењше-визам, мењшевик* и др., те њих можемо сматрати терминима важним за политикологију као науку, али не и лексемама које су у употреби у политици. Овакво раздвајање би отежало посао лексикографа, али би унело прецизност у будуће речнике и умногоме унапредило лексикографску праксу када је у питању терминологија политике и политикологије.

3.4.0. Лексеме које немају квалификатор *пол.(ишички)* издвајали смо према поменути критеријуми, али и према парадигматским односима које граде с оним лексемама које ову ознаку имају: *амбасадор* и *конзул* су блискозначнице, па је било очекивано да се квалификатор *пол.(ишички)* нађе и уз одредницу *амбасадор*; твробени процеси, творбена парафраза и лексичко значење лексема *једностраначки* и *двостраначки*, *већина* и *мањина* сугерисали би да и другу у пару требало обележити квалификатором *пол.(ишички)* ако је већ прва обележена; деривација и мотивација код именица *бољшевизам* и *бољшевик* навела нас је да код ове друге очекујемо квалификатор *пол.(ишички)*, највише зато што се код сличних парова он експлицирао – *ценџризам, ценџрисџа* или обрнуто *комуниста* има квалификатор *пол.(ишички)* док *комунизам* нема. У критеријуме за ексцерпирање другог дела наше грађе иду и критеријуми изнети у т. 3.3.5.

3.4.1. Лексема које немају експлициран квалификатор *пол.(ишички)* такође има доста: *амбасадор, анексионизам, антишмџеријализам, айсо-луџизам, ариџокраџизам, ауџокраџа, ауџокраџија, ауџономаш, бољ-*

шевик, веџо, веџина, вишесџраначки, влада, власџ, џувернер, делеџација, диџломатиџа, диџломатиџија, државоџовран, дума, емисар, енклава, засџујнишџво, званичник, џакобинац, џакобинизам, једноџарџиџски, једносџраначки, јозефинизам, кайџиџализам, кворум, клерикалац, клерикализам, клерофашизам, коалиција, колониџализам, комунизам, конџрес, конзул, конзулатџ, корџоратиџвизам, криџиџоаџсолуџизам, криџиџокомунисџија, криџиџомарксисџија, левичар, мајоризација, макарџизам, макијавелизам, медиократиџија, мерџиџократиџија, монархизам, монархија, национализам, неонацизам, неофашизам, олиџарх, олиџархија, оџорџунизам, џлуџо-кратиџија, џорџфељ, џредизборни, џредседнишџво, џрезидиџум, џремијер, џреџиџпарламентџ, џроџиџвдемократиџски, џроџиџвкандидати, џрофашисџија, радикализам, радикалисџија, режим, резиденџи, реџублика, реџубликанизам, референдум, реформизам, самосџталац, секретџарка, синдикализам, секретџар, скуџиџиџина, социјалдемократиџизам, социјализам, социјалисџија, сџранка, унија, унионизам, униџаран, униџаризам, фашизам, федерација, феудализам, фракцијаџи, фракција, цензус итд.

3.5.0. Можемо приметити да се необележе лексеме уклапају и у лексичко-семантичке групе које су поменуте у т. 3.2.5. Међу лексемама без квалификатора љол.(иџички) има оних које припадају општем лексичком фонду и толико су устаљене да не можемо са сигурношћу тврдити да ли су у питању детерминолоџизоване лексеме или се ипак ради о терминима: *влада, власџ, земља, секретџар, секретџарка, унија, веџина* и сл. Међутим, општем лексичком фонду припадају и лексеме попут *држава, леви, десни, мањина* итд., па њих лексикограф обележава квалификатором љол.(иџички). Можемо закључити да је у питању само недоследност у бележењу специјализоване лексике.

3.5.1. Посебно се издваја цело деривационо гнездо с кореном *закон*, од којег ниједна реч није обележена квалификатором љол.(иџички) иако се све, неке ређе, а друге чешће, употребљавају у политичком дискурсу: *закон, закониџ, законодаван, законодавац, законодавсџтво, закономеран, закономерно, закономерносџи, законоџворан, законоџворац, законски*. Објашњење за ово можемо наћи у чињеници да ове лексеме истовремено припадају и правном терминолошком систему, али и да наша лексикографска пракса показује да се у оквиру деривационог гнезда само мотивна реч обележава одговарајућим квалификатором. Такође, веџина ових лексема истовремено су лексеме општег фонда, па је могуће да речничка грађа не потврђује њихову употребу у текстовима политичара и политичких аналитичара. То, међутим, нису довољни разлози да овај квалификатор изостане, макар код речи *закон*, а да остане, на пример, код лексеме *држава*. Слична ситуација је и с лексемама типа *комунизам, бољшевик, социјализам, социјалисџија* и др., те је потребно усагласити лексикографску праксу и обележавати или само мотивне речи или обе речи из деривационог пара, јер се код појединих не може тврдити да су у мотивној вези с обзиром на то да су позајмљенице и да њихов творбени

модел указује да нису настале на домаћем тлу: *синдикализам – синдикалистиа, социјализам – социјалистиа* итд.

3.5.2. Интересантно је да је међу немарикраним лексемама доста изведеница чије су мотивне речи лексеме обележене квалификатором *пол.* (*ишички*): *ајсолушисиа, јакобинац, клерикалац, клерофашистиа, кришћокомунистиа, кришћомарксистиа, профашистиа, републиканац* итд. Овакви пропусти, као што смо већ напоменули, говоре само о неуједначеним и нејасним критеријумима за маркирање терминолошке лексике.

4.0. Лексеме обележене квалификатором *пол.* (*ишички*) могу припадати општем лексичком фонду, али је међу њима највише оних које су тзв. чисти термини. Проблеми у вези с лексиком означеном квалификатором *пол.* (*ишички*) могу се поделити у две групе: а) преклапање различитих домена употребе; б) обележавање различитих домена и различитих функционално-стилских нивоа.

Када је у питању лексема која припада и општем лексичком фонду и специјализованом терминолошком систему, може се прихватити решење које нуди Даринка Гортан-Премк, те испред квалификатора *пол.* (*ишички*) додати *и*, које би упућивало на двоструку природу лексеме (Гортан-Премк 2004: 79).

Када је у питању преклапање с доменима *економије, права, администрације* и сл., потребно је, користећи се различитим специјализованим речницима из поменутих области, установити порекло термина. Уколико није могуће утврдити примарну употребу, а значење лексеме је исто за све домене употребе, онда би ваљало уз такве лексеме обележити све домене у којима та лексема функционише тако што бисмо навели све квалификаторе. О овоме посебно треба водити рачуна када су лексеме заједничке економији и политици, политикологији и праву итд. Постоји могућност да политика позајмљује терминологију из других области, те да своје термине заправо нема. Како бисмо потврдили или оповргли ту могућност, потребно је да анализирамо термине из свих сродних наука и научних дисциплина и да утврдимо њихово порекло, примарно значење и домен употребе. За сада се та могућност огледа у чињеници да од 134 лексеме обележене квалификатором *пол.* (*ишички*) само је 76 оних које су имале само овај терминолошки квалификатор. Процентуално би то било много мање када бисмо на укупан број лексема додали све оне лексеме које немају овај квалификатор (134+121), а према већ помињаним критеријумима, он је очекиван.

Што се тиче дистинкције *полишички* : *полишиколошки*, требало би увести нови квалификатор како би се ова диференцијација обележила. Ако се испостави тачним да политика заправо нема свој аутентичан лексички инвентар, квалификатором *пол.* (*ишички*) могло би се бележити оно што припада политикологији.

С обзиром на то да дефинисање у највећој мери зависи од речничке грађе, у грађу би требало уврстити што више текстова из различитих функционалних стилова, а лексикограф би приликом дефинисања

тревало да проверава и термилошке речнике из различитих области. Најважнијим од свих фактора, међутим, сматрамо што прецизнија упутства и јасније критеријуме за квалификовање, као и додатну фазу у изради речника која би се односила на проверу доследне употребе квалификатора.

Литература

- Бабић 1981: Stjepan Babić, *Stilske odrednice u našim rječnicima*, Jezik, 3/XXVIII (1980/81), 79-91
- Вуковић 2002: Гордана Вуковић, *Опшћа и термилошка лексика у лексикографској пракси*, у: *Дескриптивна лексикографија стандардног језика и њене теоријске основе*, Нови Сад–Београд: Српска академија наука и уметност, Матица српска, Институт за српски језик САНУ, 272–276.
- Гортан-Премк 2004: Даринка Гортан-Премк, *Полисемија и организација лексичког система у српском језику*, Завод за уџбенике и наставна средства, Београд.
- Дешић 1990: Милорад Дешић, *Из српскохрватске лексике*, Универзитетска ријеч, Никшић.
- Драгићевић 2004: Рајна Драгићевић, *Лексикологија српског језика*, Завод за уџбенике и наставна средства, Београд.
- Ристић 2006: Стана Ристић, *Раслојеност лексике српског језика и лексичка норма*, Институт за српски језик САНУ, Београд.
- РМС 2007: *Речник српског језика*, Марица српска, Нови Сад.
- Тошовић 2002: Бранко Тошовић, *Функционални стилови*, Београдска књига, 2002.
- Шипка 1998: Данко Шипка, *Основи лексикологије и сродних дисциплина*, Матица српска, Нови Сад.

Svetlana Slijepčević

ON THE QUALIFICATOR POL.(ITICAL)

Summary

In this paper we analyze stylistic aspects and lexicographic treatment of the lexical units marked by the qualifier *political* and those units that do not have this qualifier despite the fact that most of them should. We also classify them according to their polisemic structure and the domain of its usage. Our main conclusion is that most of these units are not originally *political*, so we gave criteria for marking some of them as politicological terms.

Key words: qualifier, lexical unit, political discourse, term.

Примљен децембра 2011.

Прихваћен за штампу априла 2012.